

2004
Nr 5

LEMMIK-
LOOM
KÜÜLIK

ISE TEHTUD
KOTLET

KUIDAS VALMIB
JONISFILM

HIIR, KES KIRJUTAB
RAAMATUID

KIRJAD
EMALE

Kirjasõpsid, auh!

Tere, Täheke!

Tahaksin rääkida Okupatsioonide muuseumist, kus ma käisin koos isa ja vennaga.

Muuseumis olid kõik vana aja asjad Nõukogude Eesti ajast. Saalis olid väljas meremiinid ja erinevad vangla ukсед Tartu arestimajast, Tallinna keskvanglast ja sõjaväevanglast. Veel nägi telefoniputkasid 1960-1970ndatest, rändpunalippe ja palju muud.

Siis olid klaasi taga erinevad metsavendade tööriistad ja ka relvad, mis olid enamasti ise tehtud. Veel erinevad sõdurite mundrid ja relvad ning televiisorid, mille ekraan oli tibatilluke, pealt aga kaetud suurendusklaasiga. Nõukogude-aegne juuksuritool 1980ndatest oli isegi mu venelale tuttav.

Muljet avaldasid ka vanad mootorrattad ja autod. Muide, seesugused autod vuravad veel praegugi vahel Tallinna tänavatel ringi! Mulle meeldisid ka televiisorid, millest sai vaadata koha peal Eesti ajalugu. Sai valida, kas inglise või eesti keeles, sest televiisori külge oli kombineeritud hiir. Keldrikorrusel oli hulgaliselt kujusid, peamiselt Nõukogude liidu kangelastest. Seal leidsin isegi minu vanaisa meisterdatud monument. Ega ma küll päris hästi aru ei saanud, misasi see oli, aga kenake oli ta küll.

Nii, igatahes mulle see Okupatsioonide muuseum meeldis. Soovitan teilgi sealt läbi astuda ja ise ka veidi rohkem Eesti ajalooga tutvuda!

Katrin Kaisa Kirotar,
11 aastat, Viimsi

Sellise kirja sai hiljuti Täheke. Kirjutage meile veel! Samuti hakkame taas avaldama KIRJASÕPRADE AADRESSE. Neid saab saata nii aadressil taheke@periodika.ee kui ka aadressil laps@delfi.ee. Märksõnaks lisage "kirjasõber". Tervisi kõigile!

TÄHEKE

Jutumull, jutumull

Aprilli Tähekeste jutumulli pildil oli must kassivolakas Volbriööle tõttavalt nõiamoorilt luua sisse vehkinud. Tahtsime teada, mida kass ütleb. Parimad vastajad saavad auhinnaks raamatuid Harry Potteri lugude sarjast. Anname välja ka ergutusauhinna. Aitäh kirjastusele Varrak!

VASTUSELE LISA KINDLASTI OMA NIMI, VANUS JA POSTIAADRESS. Parimad vastajad saavad seekord auhinnaks kaks VHS-kasseti Oscari pärvinud animafilmiga „Kalapoeg Nemo“.

Võiduvastused:

Kass ütleb: „Ei tea, miks see hull mutike mind sellise näoga vahib?“

Harald Kristjan Reemets,
5 aastat, Tallinn.

Auhinnaks raamat „Harry Potter ja Tarkade kivi“

Kass ütleb: „Hüppa peale, lähme hoopis kassikontserti kuulama!“

Renno Tamtik, 6 aastat, Saaremaa
Auhinnaks raamat „Harry Potter ja Azkabani vang“

Ergutusauhind

Kass ütleb: „Enne luuda tagasi ei saa, kui oled mulle oma riideid laenanud ja ma olen peol ära käinud!“

Airiin Kadakmaa, 11 aastat, Tallinn.
Auhinnaks raamatud „Lendluud-pall läbi aegade“ ja „Fantastilised elukad“

Uus jutumull

Mida ütleb emadepäeva lill tüdrukule, kes teda kastab? Kirjuta Tähekestele aadressil Roosikrantsi 6 Tallinn 10119 või meiliga taheke@periodika.ee.

Joonistas HILLAR METS

Mänguasjamuuseum uuesti avatud

Kevadise koolivaheaja hakul avati Tartus taas mänguasjamuuseum – koht, kust kohe kindlasti tasub läbi astuda.

Siin näeb nii sada aastat tagasi valmistatud luksusnukke kui ka maalaste isetehtud mänguasju. Huvitav on teada,

et igal nukul on oma elulugu. Lisaks nukumaailmale on väljas ka poiste mängumasinad ja töötav mudelraudtee. Saame ülevaate õuemänguasjadest, pabernukkudest, lauamängudest ja maailma rahvaste värvikirevatest nukkudest.

Muuseumis võib proovida kätt talulaste vigurmänguasjade kokkupanemisel, mängida vanaemade aegsete lauamängudega ja ratsutada kiikhobusel.

Peale selle on nukumuuseumis mängutuba, kust leiab nukumaja ja erinevaid karnevaliriideid. Seal

saab lehitseda vanu lasteraamatuid või lihtsalt mängida ja mürada. Väikesest nukupoest saab ka mänguasju kaasa osta.

Mänguasjamuuseum asub Tartu vanalinnas, kesk-aegse Jaani kiriki naabruses.

Avatud on ta kolmapäevast pühapäevani kella 11-18. Pilet maksab lastele 10 ja täiskasvanutele 15 krooni, perepilet 35 krooni. Iga kuu viimasel reedel pääsevad aga kõik muuseumisse tasuta!

Eesti parim lasteraamat

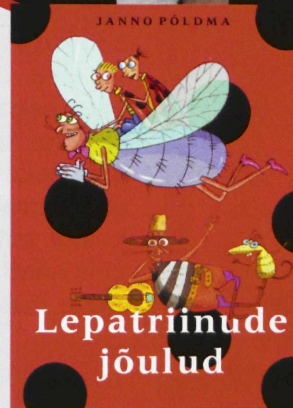

Möödunud Tähekeses kirjutasime Nukitsa konkursist, kus lapsed valivad kahe aasta peale kokku Eestimaa parima lastekirjaniku ja -kunstniku.

Nüüd on siis Nukitsa saajad selgunud. Kõige enam häält sai raamat „Lepatriinude jõulud“ – kirjanik Janno Põldma ja kunstnik Heiki Ernits.

Teisele kohale jäi „Lotte reis lõunamaale“ – kirjanik Andrus Kivirähk ja kunstnik Regina Lukk. Kolmanda koha said kirjanik Aino Pervik raamatusarja „Paula elu“ eest ja kunstnik Edgar Valter raamatu „Natuke naljakad pildid“ eest.

Sina muidugi tead, et nii „Lottest“ kui „Lepatriinude jõuludest“ on tehtud joonisfilm. Maikuu Tähekesest saadki lugeda, kuidas tehakse järgi Lotte filmile. Pööra lehte!

Tule emadepäeva kontserdile!

Juba viiendat aastat järjest kutsub Elion emadepäeva kontserdile Tallinnas Raekoja platsil. Sel aastal juhivad kontserti Muhv, Kingpool ja Sammalhabe, kes saavad kontserdile naksitralliautoga. Vabaõhulaval näeb katkendeid Nukuteatri lavastustest „Naksitrallid“ ja „Hunt ja seitse kitsetalle“. Muidugi kuuleb ka laule muusi-

kalist „Grease“. Esinejaid saadab ansambel Terminaator, kelle kuulsamad ballaadid samuti kõlavad.

Korvpallur Rauno Pehka astub kontserdil üles koos oma lastega ning laulab isetehtud lastelaule. Samuti laulab emadele lastelaulukoor. Kõik lapsed saavad kohapeal meisterdamise nurgas emadele kingituse või kaardi oma kätega valmis teha. Arvutihuvilistele on avatud internetitelk.

9. mail kell 15 algav kontsert on kõigile tasuta.

Võistlusele laekus 60 tööd

Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus, kirjastus Tänapäev ja ajakiri Täheke kuulutasid möödunud aasta lõpus välja algupäraste lastejuttude võistluse sarja „Minu esimene raamat“ tarvis. Oodati juttu 5-8 aasta vanustele lastele. Tööde esitamise tähtaeg oli 2. aprill 2004.

Osavõtt ületas meie julgemadki lootused – konkursile laekus tervelt 60 käsikirja. Planeeritud auhinnafond on 35 000 krooni, kavas on välja anda kolm põhiauhinda. Võistluse žürii teeb oma otsuse teatavaks 1. juunil, lastekaitsepäeval.

PRIIT LIIVISTE

Kuidas valmivad Lotte

Heiki Ernits on nii Lotte lugude kunstnik, stsenaarist kui ka režissöör.

Stsenaariumi põhjal joonistatakse koomiksit meenutav pildirida.

Paljud lapsed on näinud sellised multikaid nagu "Lepatriinude jõulud" või "Lotte reis lõunamaale". Eesti Joonisfilm, kes need toredaid filme teeb, asub Tallinnas, Pelgulinnas. Roo tänaval leiab kahekordse maja, kus töötab hulk lahkeid joonisfilmi-inimesi. Täheke käis neil külas ja uuris, kuidas joonisfilmi tegemine käib.

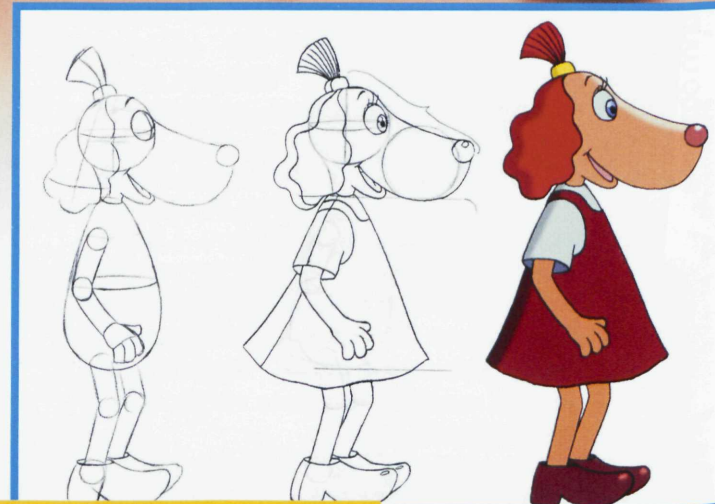
Ühe joonisfilmi tegemiseks kulub päris kaua aega. Näiteks praegu tehakse uut pikka filmi koeratüdruk Lottest. Filmi enda tegemiseks kulub kaks aastat, aga enne seda on ettevalmistus rohkem kui aasta. Nii et kokku tehakse ühte filmi kolm aastat! Kui kõik hästi läheb, valmib uus Lotte-film 2005. aasta jõuluks.

Ettevalmistus

"Kõigepealt tuleb kellelgi pähe mõte teha joonisfilm," räägib filmitegija Heiki Ernits. „Tavaliselt teevad filme inimesed, kes oskavad joonistada.

Aga mõnikord ei oska joonisfilmi autor ise väga hästi joonistada ja palkab endale siis kunstnikud.“

Heiki Ernits on ise Lotte lugude kunstnik, stsenaarist ja režissöör. Stsenaarist on inimene, kes mõtleb välja ja kirjutab täpselt üles, mis filmis toimuma hakkab. Lisaks Ernitsale on Lotte lugude stse-

Animatsioon – kontuuri tegelane – puhas ümber

Kõigil tegijatel on silme ees pildid uuest filmist.

naristid veel Andrus Kivirähk ja Janno Põldma. Ernits ja Põldma on ühtlasi ka filmi režissöörid.

Stsenaarium ehk käsikiri paneb paika, mis

ja kuidas joonisfilmis juhtuma hakkab. Selle põhjal tehakse koomiksit meenutav pildirida. Nüüd on täpselt näha, mis ja kus.

Samal ajal, kui kirjutatakse käsikirja, teeb Ernits ka pilte – millised võiksid olla peategelased, tegevuskohad ja tegevused. Alles siis, kui sisu, tegelased ja tegevuspaigad on välja mõeldud, üles joonistatud ja ka filmiks vajalik raha olemas, saab hakata filmi tegema.

Lotte uued lood

Nii näeb välja stsenaaristi ja režissööri Janno Põldma töölaud.

ritud ja värvitud
rjoonistus

Tootmine

Kunstniku joonistatud pildid rändavad animaatorite kätte. Animaatorid joonistavad tegelast nii, et ta liigutama hakkaks. Selleks tuleb teha palju pilte, kusjuures iga pilt peab olema teisest natuke erinev. Neid pilte ruttu-ruttu silma eest läbi lastes tundubki, et tegelane liigutab.

Ühe sekundi filmijupi joonistamiseks on vaja joonistada mitte vähem kui 12 pilti. Selleks võib animaatoril kuluda terve päev või isegi rohkem.

Pärast animaatoreid hakkavad tööle ümberjoonistajad. Nemad

joonistavad näidiste järgi animatsiooni puhtalt ümber. Seejärel söödetakse kõik pildid ükshaaval arvutisse. Arvutis tegelased värvitakse ja lisatakse taustad. Arvuti töötleb pildid filmiks.

Hääle sisselugemine

Joonisfilmil on huvitav, et tegelased saavad hääle isegi varem kui kuju. Lotte uues filmis loevad eri näitlejad hääle helilindile, ehkki film on alles tegemisel. Häälte järgi on lihtsam joonisfilmil teha. Aga kui film lõpuks päris valmis saab, loetakse tegelaste hääled mõnikord uuesti peale. Sageli ju jutt tegemise käigus muutub ka.

Lõpuks pannakse joonisfilm eraldi osadest kokku. Seda nimetatakse montaažiks. Näitlejad

Kui tegelased on arvutisse söödetud, asutakse neid värvima ja taustu lisama.

loevad hääled peale, helilooja kirjutab muusika. Ja siis ongi peaaegu kõik.

Leiutajateküla Lotte

Uues Lotte-filmis saabub kaugelt mere tagant mesilane Susumu, kes asub külaelanikele õpetama niivõrd huvitavat ja kasulikku spordiala nagu judo. Susumu parim õpilane on loomulikult Lotte. Ta õpetab salaja ka kassipoeg Brunot, keda ema trenni minna ei luba, sest Bruno isa, kuulus sportlane, lendas kunagi vasarat heites minema ega ole siiani tagasi tulnud. Lisaks harjutab salamahti judot ka jänese-poeg Albert, kelle isa Adalbert tahab iga hinna

eest saada maailma kõige kuulsamaks leiutajaks. Leiutaja on ka Lotte isa Oskar, kelle töökodas valmib parajasti midagi õige põrutavat... Ja peale nende on filmis veel terve hulk tegelasi, kes elavad maa peal ja maa all, ehitavad kööginõudest raadiot ja lendavad vihmapiilvega!

Vahel ma laulan oma tütardele sellist laulu:
"Mu ema lumikelluke, armsake, kelluke.
Olen tema tütreke ja oma tütre emake.
Olen lumikelluke, mu tütar mulle armsake,
ka kelluke, ka kelluke!"

Laulan seda siis, kui mu tütar küsib, et kuidas saab olla nii, et mina olen tema ema, aga samas olen vanaema tütar, ja et vanaema ema on hoopis surnud, aga vanaema on ikkagi oma surnud ema tütar ja on ise veel ema ka. Kuidas seda kõike seletada? Siis ma nii laulangi, sest kõike seda niisama, igapäevases keeles, lahti seletada ei saa.

Ema on midagi sellist, kuhu mahub kõik, mis maailmas üldse on. Kui ütled ema kohta hea, siis kuuled kohe, et seda on vähe. Väga hea on ka vähe, isegi ülihea ei ole parajalt. Siis ütlegi lihtsalt, et – kelluke.

Kui ütled, et ema on ilus, kuuled kohe, et seda on vähe. Väga ilus on ka vähe, isegi üliilus ei ole parajalt. Siis ütlegi lihtsalt, et – lumikelluke.

Ütled: lumikelluke ja kuuled – selle sees on päike ja kevad, puhast rõõm ja tasane õnnetilin. Justnagu emaski.

Emadepäeval kallistavad emasid nii lapsed kui emad ise, nemad siis oma emasid, laste vanaemasid. See kõik kokku on üks suur kallistamiste ringmäng, kus kätest saavad esimeste kevadlindude tiivad, jalgadest esimeste kevadlillede varred, kus juuksed, patsid ja patsipäe-

KERTTU SOANS

Mu ema lumikelluke

lad lähuvad segi ja nendest laotub laiali roheline aas. Sellel aasal istuvad lapsed nagu esimesed kevadõied ja osa neist lastest on juba ise emad, aga ikkagi on ka nemad lapsed, sest neilgi on endal emad.

Oh, millised imeilusad kleidid on tütardele ja emadel ja vanaemadel, ja mõni on pannud endale pähe suure punutud kübara ja sellele kinnitanud lillepärga, mõnel on peas lihtsalt pärg, üks noor ema on end looriga ehtinud. Meie seas on ka tähtsaid vanaisasid ja isasid ja poegi. Ja kõik teevad emadepäeva piknikut kaasa.

Me istume elutoa suurel rohelisel vaibal ja meie ümber on palju värvilisi taldrikuid ja joogitopse. Ühel taldrikul on tohutu kõrge pannkoogivirn, mis siis, kui mõni ema heledalt näerab, ohtlikult võdisema hakkab – nüüd lähem kohe ümber! Aga ei lähe! Sest kiiresti hakkavad kätepaarid kooke napsama, neile moosi peale panema, siis neid rulli keerama ja suhu pistma.

Täna on emadepäev ja kõik maailma emad istuvad oma armsatega rohelisel aasal. Varsti hakatakse morssi valama. Aga praegu on veel suukesed kooki täis ja hetkeks tasa – palju õnne, armas ema! – ütleb iga laps vaikselt oma südames. Lumikelluke, kelluke!

Illustreerinud VIIVE NOOR

TEST

KAS SA OLED OMA EMALE HEA LAPS?

1.)SA LÄHED EMMEGA POODI JA TAHAD, ET TA OSTAKS SULLE KOMMI. AGA EMME ÜTLEB, ET MEIL ON JUBA KODUS KOMMI. MIDA SIIS SINA TEED?

- a)oled emmega nõus, et teil pole rohkem kommi vaja
- b) mossitad
- c)hakkad nutma ja karjuma

2.)EMME LOEB SULLE UNEJUTTU. MIDA SINA SAMAL AJAL TEED?

- a) lamad vaikselt ja püüad magama jääda
- b) hüppad voodis
- c)askeldad toas ringi

3.)ON EMADEPÄEVA HOMMIK. MILLISE KINGITUSE SA EMMELE TEED?

- a) kingid emmele kaardi ja lilled
- b) ronid emmele hommikul kaissu ja kallistad teda
- c) äratad emme väga vara nutuga üles

4.)KUI ON NÄDALAVAHETUS, SIIS KUHU SA OMA EMMEGA LÄHED?

- a)emme ja issiga jalutama
- b)ujuma
- c)poodi igasugu asju ostma ja kinno ja kui seda ei saa, hakkad kisama

5.)KEDA SA MAAILMAS KÕIGE ROHKEM ARMASTAD?

- a)oma emmet ja issit
- b)oma kodulooma
- c)iseennast

TULEMUSED:

Kõige rohkem a-sid

Sa oled oma emmele väga hea laps. Sinu emme võib sinu üle uhke olla.

Kõige rohkem b-sid

Sa oled selline keskmine laps. Mõnikord hea, mõnikord paha. Aga ka sinu ema võib sinu üle uhke olla.

Kõige rohkem c-sid

Oled väga paha laps. Mõtled ainult endast ja mitte kellestki teisest. Aga ära seda oma emmele ütle, muidu ta muutub veel kurvemaks.

Saatis Elbereth

LAURI EMADEPÄEVAKINGITUS

Lauril oli saladus. Saladus seisis Lauri toa aknalaua peal ja Lauri kastis seda iga päev natuke.

Kas juba arvasid ära? Jah, see oli lill, mida Lauri oma emale emadepäevakingiks kasvatas. Noh, tegelikult see ju veel päris valmis lill ei olnud. See koosnes alles kolmest pikast rohelisest varrest, mis olid lillesibulast välja kasvanud. Ja lillesibula oli Lauri ka täitsa ise ostnud. Päris oma taskurahaga. See käis nii.

Lauri läks toidupoodi, taskuraha kaasas ja ütles müüjale: "Palun üks lillesibul!" Siis urgitses ta taskust kõik kolm münti välja ja pani need letile.

"Oi, kullake, meil ei ole kahjuks lillesibulaid," ütles müüjatädi. "Meil on lilli ja meil on ka sibulaid, aga lillesibulaid ei ole."

"Ei olegi lillesibulaid?" oli Lauri petunud.

Müüjatädi raputas pead. "Ei ole jah, kahju küll."

"No siis ma ostan natuke lilli ja natuke sibulaid," otsustas Lauri.

Müüjatädi luges Lauri raha kokku. Seda ei olnud kuigi palju ja selle lugemiseks ei kulunud rohkem kui silmapilk.

"Kuule, sinu rahast ei jätku lillede ja sibulate jaoks," ütles müüjatädi kahetsedes. "Selle eest saad sa heal juhul ühe sibula."

"No siis ma ostan selle ühe sibula," vastas Lauri. "See on kingitus!"

"Või kingitus?" naeratas müüjatädi. "Siis pean ma selle küll kingipaberisse pakkima." Ta mähkis Lauri sibula ilusasse paberisse ja sidus selle veel läikiva paelaga kokku ja ütles siis Laurile nägemist ja tere tulemast uuesti.

Sedaviisi siis ostis Lauri lillesibula.

Ega see ju päris õige lillesibul ei olnud, aga sibul oli see siiski, ja Lauri kavatses sellest päris ehtsa lille kasvatada. Nii, nagu oli näinud vanaema tagahoovis tegemas. Lauri teadis, et lilled kasvavad ka seemnest, aga selle peale oleks liiga palju aega kulunud. Lauril ei olnud kuigi palju aega. Emadepäevani oli ainult paar nädalat.

Kodus kraapis Lauri oma kühvliga vanasse tühja lillepoti mulda ja torkas sibula sinna sisse. Oma toas maalis ta poti külgedele vesivärvidega siniseid täppe. Sellest sai väga ilus lillepott. Ja veel ilusam pidi sellest saama, kui sinna lilled sisse kasvavad. Lauri teadis, et ta peab oma lille eest hästi hoolitsema.

Lauri pani lillepoti oma toa aknalauale ja kastis sibula hästi läbi. Ukse peale kinnitas ta sellise sildi: **SALATUS! SISE TULEMINE KEELADUT!**

Silt oli muidugi ema jaoks. Et ema ei tuleks liiga vara oma emadepäevakingitust torkima.

Lauri kastis oma sibulat iga päev. Ega läinudki kuigi kaua, kui sellest esimene roheline võrse välja kasvas. See oli Lauri meelest hirmus vahva lugu!

Ja kas tead, kui peaaegu kaks nädalat oli möödas, kasvas lillepotis juba kolm päris pikka vart! Täitsa lillede moodi, see oli selge. Ei tea, mis värvi õied nende külge kasvavad? Ja kas nupud ikka jõuavad enne emadepäeva lahiti minna?

Lauri uuris lillevarsi hoolikalt. Aga mida ta nägi? No mitte midagi! Mitte üht nuppu ei näinud ta! Ainult paljaid varsi!

Ei tea, kas ema pettub hirmsasti, kui saab kingiks ainult lillevarred, arutles Lauri. Kindlasti pettub, mis sest, et näitab rõõmsat nägu. Kes siis paljaste lillevarte üle päriselt rõõmustab! Lauri kavatses juba lillepoti kõige täiega prügikasti visata, aga siis tuli tal hea mõte pähe.

Lauri lõikas kääridega punasest paberist nelinurkse tüki. Siis lõikas ta paberi ühte serva pikad narmad, rullis selle siledast äärest toruks ja teipis kinni. Lasteaias olid nad kunagi niimoodi hariliku pliatsi otsa kunstlilli teinud. Aga nüüd oli asi tõsine. Nüüd oli hädaolukord ja Lauril oli päris lilli vaja.

Lauri sobitas paberist õie lillevarre külge ja painutas narmad veel allapoole. Küll see nägi ilus välja! Ja peaaegu nagu ehtne, eriti, kui kaugemalt vaadata.

Lauri tegi samamoodi veel kaks õit, sinise ja kollase ja imetles oma kätetööd rahulolevalt. Valmis! Ja peaaegu viimasel hetkel, sest emadepäev oli homme.

Mis sa arvad, mis Lauri ema ütles, kui oma kingituse kätte sai?

“Oi, kui vahva!” hüüatas ema. “Sa oled rohelist sibulat kasvatanud! Mulle hirmsasti meelduvad roheline sibulaga võileivad! Ja kui ilusad paberlilled sa oled varte otsa meisterdanud!”

Lauri ei teadnudki kohe, kas olla rõõmus või mitte. “Ah nii?” ütles ta. “Kas sa mõtlesid mu lilled ära süüa?”

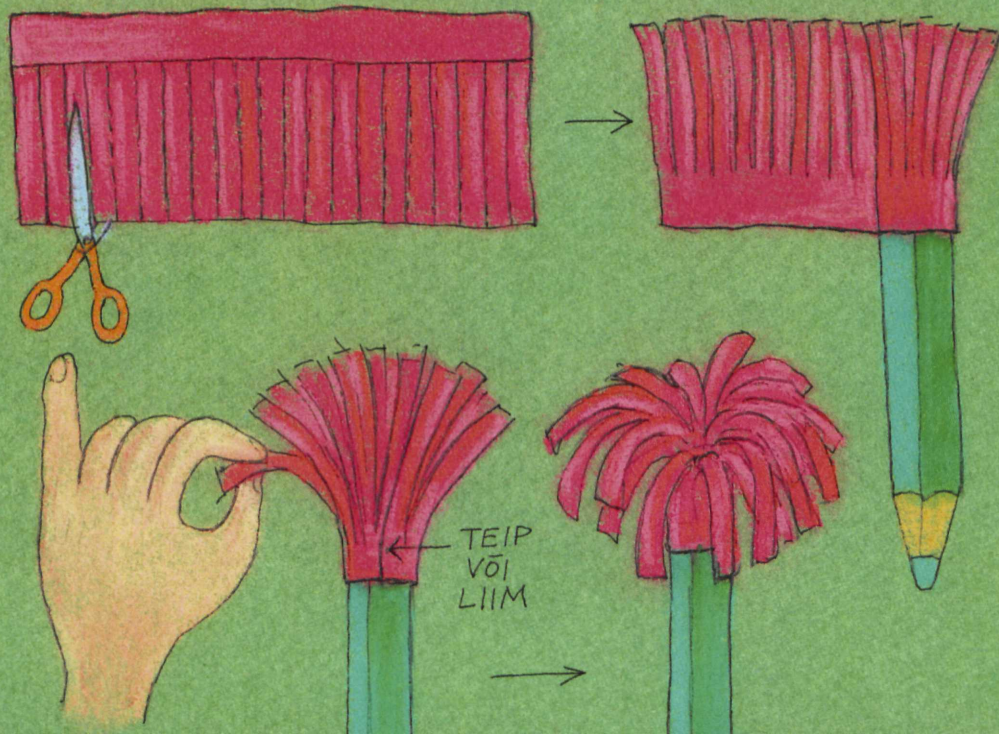
Ema naeris ja kallistas Laurit. “Need varred kasvavad kogu aeg pikemaks ja neid tuleb kindlasti juurdegi. Neid peab ju vahepeal lühendamada!”

Nüüd sai Lauri aru. Ega ema siis lilli ära ei söö, vaid ainult varsi. Ja kui sibulast kasvab neid veel juurdegi, siis võib ju ka nende otsa paberist lilled teha.

“No õnneks ma ei ostnudki seda päris lillesibulat,” ütles Lauri. “Seda ei oleks võinud küll võileiva peale panna.”

“Õige küll,” naeris ema. “Sellest oleks saanud päris paha maitsega võileib.”

Ja ema naeris jälle ja sagis Lauri juukseid. Ja ta ei paistnud Lauri kingituse üle kohe tõesti üldsegi mitte pettunud olevat. Mitte üks raas!

Kuidas teha Lauri emadepäeva lille

1. Lõika värvilisest või valgest paberist välja umbes 5x20 cm riba.
 2. Tõmba 1 cm kaugusele pikast äärest joon. Kasuta joonlauda.
 3. Lõika paberisse kääridega kuni jooneni pikki kitsaid narmad.
 4. Rulli narmastega pabeririba tervest äärest tihedalt pliatsi otsa ümber ja kleebi teibiga kinni. Nüüd on sul käes midagi luuasarnast.
 5. Painuta või rulli teise pliatsi abil lilleõisi väljapoole. Võid tõmmata neid ettevaatlikult ka läbi küünte, nagu pakipaela, siis lähevad teralehed ilusti kaardu. Aga vaata ette, et õisi päris küljest ära ei tiri!
- Erineva suuruse ja kujuga lilli saad, kui kasutad pikemat või laiemat paberit, lõikad narmad kitsamad või laiemad. Proovi ka tsellofaani, krepp-paberi või kireva reklaamlehega, kasuta ühe õie juures kahte värvi paberit, et saada mitmevärvilisi lilli jne. Head meisterdamist!

Koer saatis pererahva väravani ja haukus, kuni auto käänaku taha kadus. Siis silkas ta tagasi majja ning kiirustas kööki.

“Läksid!” ütles ta paksule kassile, kes aknalaual päikese käes peesitas. “Õhk on puhas, nüüd hakkame tööle.”

“Oled sa ikka kindel, et sa tahad seda ise teha?” venitas kass. “Kuule, sul on ju söögikausis kotlette küll. Võta sealt ja kingi, nii on palju lihtsam.”

“Need kotletid on perenaise küpsetatud, aga mina tahan kõik ise teha,” seletas koer. “Ole hea ja aita mind! Tõmbame koos külmkapi ukse lahti.”

Nad sikutasid kõvasti ning saidki ukse valla. Kass ronis riulile ja lükkas hakkliha põrandale.

“Küll siin on külm!” väristas ta ennast. “Paneme ruttu ukse jälle kinni, muidu läheb tuba ka jahe-daks.”

Koer tassis sel ajal hakkliha pliidi juurde ja poetas pannile. Siis haaras ta hammastega lülitist ja keeras seda. Pliit läks kuumaks.

“Praeb!” ütles koer rõõmsalt.

“Aga kas sa hakkliha tükkideks ei teegi?” päris kass. “Ega siis niimoodi kotlette ei tehta, kotleti sisse tuleb panna veel igasuguseid asju. Saia ja muna ja sibulat ja soola.”

ANDRUS KIVIRÄHK

Oma tehtud kotlet

“Ei ole tarvis mingit sibulat,” ütles koer. “Ilma sibulata on maitsavam. Ja tükkideks pole ka tarvis teha, las olla pealegi suur! Siis saab kauem närida.”

Ta müksis hakkliha ninaga, et seda ümber pöörata.

“Ega väga palju polegi vaja praadida,” arvas ta. “Natuke toores ongi parem.”

Ta lülitas pliidi välja, haaras pealt pruuniks kõrbenud kantsaka hammaste vahele ja jooksis õue.

Kolm maja edasi elas koera ema, kelle juurest ta kutsikana ära oli toodud. Koer pugese aia alt läbi ja hüüdis:

“Head emadepäeva! Vaata, mammi, mis ma sulle tõi! Kotlet! Ise küpsetasin!”

“Oi, kui armas!” hüüdis koera ema. “Ja kui tore, et see on sinu enda tehtud! Lapse enda tehtud kingitused on emale kõige kallimad!”

“Jaa, ma tean seda!” ütles koer ja limpsis ema nina. Ning siis hakkasid nad koos kotletti sööma. See oli väga hea kotlet, suur, natuke toores ja ilma sibulata.

Illustreerinud PRIIT REA

TIINA TOOTSI

Kevade kutse

LILLED, TULGE VÄLJA PEIDUST!
KAS SIIN ÜLDSE LILLI LEIDUB?
TULGE VÄLJA, HEIA-HEI!
MINA, KEVAD, KUTSUN TEID.

LINNUD, TULGE JÄLLE KOJU,
LAULGE RÕÖMSAKS KÕIGI TUJU.
TULGE LAULMA, HEIA-HEI!
MINA, KEVAD, KUTSUN TEID.

KARUD-SIILID, TULGE VÄLJA!
TALV SAI MÕÖDA, KEVAD ALGAS.
TULGE VÄLJA, HEIA-HEI!
MINA, KEVAD, KUTSUN TEID.

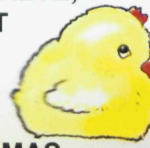
HENNO KÄO

Vabadus

PAKSU JÄÄ ALL TERVE TALVE
KALA OOTAS KEVADET.
ÕÖD KUI PÄEVAD KESTIS VALVE,
TAHTIS ÜKSKORD NÄHA, ET

KUIDAS ESIMENE PRAGU
JÄASSE TEKIB RAKSUDES,
SIIS VEEL TEINE JA KA KOLMAS.
LAINE KERKIB LAKSUDES.

SIIS, KUI VESI VIIMAKS VABA,
KALAD VABAMAD ON VEEL.
VABAD UIMED, VABA SABA,
VABAL KALAL RÕÖMUS MEEL.

SIIRI LAIDLA

Tita salm emale

KANAEMA LAPS ON TIBU,
PAJUPÕÖSAL PAJUTIBU.
MINA OLEN EMA TIBU,
TEMA KALLIS LAPSETIBU.

SIIRI LAIDLA

Emale

EMAKE, EMAKE, ÕELDA SUL SOOVIN:
HEA LAPS JU ALATI OLLA MA PROOVIN.
KUI MUL ON RASKE, MIND HÄDAS SA AITAD,
KUI MUL ON VALUS, SIIS LOHUTAD, PAITAD.

EMAKE, EMAKE, ÕELDA SUL TAHAN:
RÕÖMUSTAD MIND, KUI MU TUJU ON PAHA.
SELLE EEST TEEN SULLE MUSI JA KALLI,
KINGIN KA KOLLASE ÕHUPALLI!

ANDRES NOORMETS

Tähtis kevad

KEVADE ON ÕITSEAEG –
PUHKEB PÕÖSAS, LILL JA PUU.
PÄEV ON PIKK JA ÕÖDESSE
HÄDAVAEVU MAHUB KUU.

MAJA TAGA VALGE KURG
KONNI POEGADELE VIIB.
TÄDI ASTA POLE KURB –
KURG TÕI TITE TALLEGI.

AGA ONU UUNOL POLE
KUREMUREST AIMUGI –
RAHUS VALVAB RIIGIPIIRI
PUNKTIS IKLA – AINAŽI.

ALLES EUROLIITUMINE
VASTAB TÄDI PALVELE:
KUTSUB ONU PIIRILT ÄRA –
KOJU TITEVALVESSE.

Jonna Draakon ja lenda Berliini!

Pista komm
suhu ja kraba
pliiats pihku.

Joonista pilt sellest, mida sa koos Draakoniga lähedat ette võtta tahad. Saada pilt koos kolme tühja Draakoni 150g kommipakiga hiljemalt 10. juuliks 2004 aadressil AS Kalev, Põrguvälja tee 6, Lehmja, Rae vald, 75301 Harjumaa, märgusõna "Draakon". Nii võid võita loosimisel **vahva reisi neljale Euroopa vingeimasse loomaaeda Berliinis**, ühe sajast kommipakist, Draakoni pearätist või kümnest seljakotist. Sinu pildi paneme näitusele, mis avatakse 1. augustil 2004 Maiasmoka kohvikus aadressil Tallinn, Pikk 16.

DRAAKON
magus seiklus

Loosimisel osalevad joonistused ja tühjad 150g pakendid, mis on saadetud enne 10. juulit 2004 aadressil AS Kalev, Põrguvälja tee 6, Lehmja, Rae vald, 75301 Harjumaa. Ümbrikule tuleb kindlasti märkida autori nimi ja koordinaadid ning märgusõna "Draakon". Välja loositakse üks perereis (lennupiletid ja loomaaiapääsmed 2 täiskasvanule ja 2 lapsele) Berliini loomaaeda, liisaahindadena 100 Draakoni 150g kommipakki, 100 pearätti ja 10 seljakotti. Võitjate nimed www.kalev.ee.

Hiir, kes kirjutab raamatuid

Geronimo Stilton®

Mõni laps ei ole võibolla päris hiirt näinudki. Või kui, siis televiisorist või pildi pealt. Inimeste kodudesse hiirerahvast tavaliselt ei lasta. Aga päris kindlasti ei oska enamik lapsi arvata, et hiir võiks kirjutada lasteraamatuid. Tähekeseni jõudsid aga kuuldused, et selline hiir on tõesti olemas. Ta nimi on Geronimo Stilton ja ta on praeguseks kirjutanud juba rohkem raamatuid, kui nii mõnigi kirjanikust inimene. Nii võttiski Täheke kätte ja otsis Geronimo üles.

Kas sa oled tõesti hiir?

Ma olen täiesti tavaline 43-aastane hiir ja elan Hiiresaare pealinnas Hiirelas. Seal on palju hiiri. Me teeme seda tööd, mis meile meeldib, sööme rõõmuga erinevaid juustusorte ja meie lapsed käivad koolis – kõik on täpselt samamoodi nagu teil siin.

Miks sa raamatuid kirjutate ?

Sest ma tahan, et lapsed üle kogu maailma saaksid osa nendest põnevatest seiklustest, kuhu minu õde Tea mind alatasa veab. Samas on tõsi, et mulle meeldib väga raamatuid kirjutada.

Kui vanadele lastele su raamatud on mõeldud?

Minu raamatud on mõeldud 5-10 aastastele lastele, kuid samas leiavad siit oma iva ka kõik rõõmsad ja lapsemeelsed täiskasvanud. Need on põhiliselt põnevad seiklusjutud, aga samas on need ka naljakad.

Kui palju raamatuid sul üldse on ilmunud ?

Eesti keeles on mul ilmunud neli raamatut. Aga kokku on mul raamatuid 20 keeles. Muide, peagi saab minu

lugudest valmis multifilm. Loodetavasti jõuab ka see Eestisse.

Kas sa ei karda, et lapsed lõpetavad sinu raamatute lugemise, kui multifilm valmis saab ?

Minu lugejad on targad. Multifilme ja raamatuid ei saa võrrelda – need on kaks täiesti erinevat moodust unistamiseks.

Milline hiir te olete?

Mis minust ikka rääkida... kõik on mu raamatutes ju olemas. Mida ma võiks lisada? Te juba ilmselt teate, et ma kardan mitmeid asju: mul hakkab pea mõnikord ringi käima, ma jään merehaigeks ja autohaigeks, mulle kohe mitte üldse ei meeldi reisida ja ma kardan putukaid. Ma kannan alati pintsakut ja lipsu, mulle meeldib klassikaline muusika ja toidutegemine. Minu tööline kirm on aga kirjandus ja selle jaoks üritan ma alati aega leida.

TÄHEKE

Väike Karla kelgib oma vanaisaga: "Ta on juba kaheksakümmend, aga näeb kolme meetri kauguselt lugeda!"
"Ehhee," hüüab Juku, "Kas sinu vanaisal on siis nii pikad käed!?"

★ Pime öö surnuaias. Kaks luukeret on otustavad minna linna peale. On just linna jõudmas, kui ühel luukerel tuleb midagi meelde: "Lähme tagasi, ma unustasin hauapladi maha!"
"Milleks sul seda vaja on?" imestab teine luukere.
"Kes siis ilma dokumentideta öösel linna läheb!?"

★ "Tädi, palun võtke kommi!"
"Aitäh, Juku!"
"Kas maitseb?"
"Maitseb ikka!"
"Imelik, miks siis nii Miisu ja Murka selle enne välja sülitasid?"

★ Ilsa: "Juku, kumb on raskem, kas üks kilo rauda või üks kilo vatti?"
Juku: "Muidugi raud!"
"Kuidas nii? Mõlemat on ju üks kilo."
"Aga sa lase varba peale kukkuda!"

★ Mees läheb mööda teed. Talle tuleb vastu neeger, kellel on valge rott õlal.
"Kus sa ta ostsid?" küsib mees.
"Turult muidugi," vastab rott.

★ Kaks sääske lendavad. Korraga röögatab esimene: "Ai, ai, ai!" - "Mis lahti?" küsib teine. "Ah, kärbes lendas silma!"

★ Õpetaja looduslootunnis: "Loomi, kes imetavad, nimetatakse imetajateks. Juku, aga kes on siis linnud?"
"Munetajad!"

★ Vanatädi pärib trammis Jukult: "Kas sa ei tahaks püsti tõusta?"
"Ei, kus sa sellega! Te võite ju siis minu koha ära võtta!"

★ Juku vanaisale: "Vanaisa, viska viiekas, ma maksan pinsist tagasi!"
"Mis pinsist, sa oled ju alles kümme!"
"Ma mõtlen vanema pinsist..."

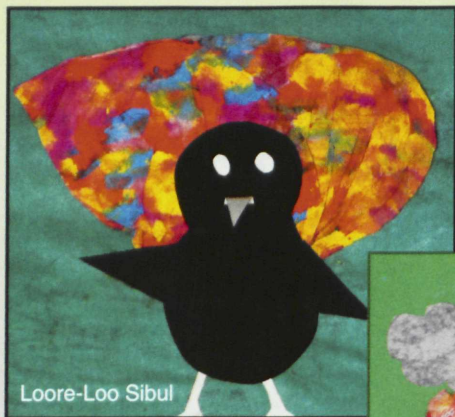
Kallis ema!

Ma kirjutan täna Sulle kirja. Seal on minu valgust sees, mis on päikesest veel eredam. Mul poleks nii hea meel, kui mul poleks sellist ema. Mul on väga tore ema! Kui me suvel Kuru-le suvilasse lähme, siis jää sinna. Ma kirjutan sulle iga emadepäev. Head emadepäeva!

Martin Järva

Kallis ema!

Ema, ma tahan Sulle täna kirjutada. On väga põnev, kui me maale sõidame. Ma mõtlen, kui hea on maal ja lutada. Mõnikord kui me riidu lähme, siis ütled sa mulle, et ära haugu vastu. Minu arust on see väga nõme väljend. See ajab mu iga kord vihale.

Loore-Loo Sibul

Ema, sa võiksid veel rohkem kooki teha. Ma olen unes näinud, kuidas me kaugele saarele sõidame. Seal me päevitame päevad läbi. Öhtul me võtame ühes ilusas hotellis kõige kallima ja ilusama toa. Seal on kümme tuba, kaks elutuba, üks söögi-saal, kolm magamistuba, kaks vannituba, kaks sauna. Mina ei taha sinuga

enam kunagi riidu minna. Ma loodan, et ka sina seda ei taha. Ma luban, et olen kogu elu hea laps.

Kaspar Eensalu

Kallis ema!

Ma kirjutan, armas ema, Sulle ühe toreda kirja. Väga mõnus oli, kui me läksime poodi ja seal söime end jäätisest paksuks. Aga mulle ei meeldi, kui Sa karjud mu peale. Sa võiksid vähem öelda, et ma tuba koristaksin. Ma unistan, et me seikleks koos ümber maailma. Ma tahan ka, et Sa sünnitaksid väga palju lap-

Paula Johanna Rõuk

si, kes peaksid mind kuningaks ja täidaks minu soove. Sa oled maailma parim ema!

Jaan Kunman

Kirjad emale

Ühel päeval palus õpetaja Eda Metstak, et Tallinna Prantsuse Lütseumi II b klassi lapsed kirjutaksid oma emale kirja. Kirjad said väga ilusad ja südamlikud. Lisaks tegid lapsed käsitöötunnis emadepäeva kingitusi - kaarte, pilte ja lillekorve. Sama teevad tuhanded lapsed sadades Eestimaa koolides. Ilusat emadepäeva kõigile!

Kallis emme!

Täna ma otsustasin kirjutada Sulle ühe kirja. Ühel päeval läksime me sinuga poodi ja meil oli seal väga lõbus, sest ma hüppasin batuudi peal. Alguses ma kartsin, kuid sa julgustasid mind ja ma enam ei kartnud. Pärast istusime pingi peal ja söime jäätist. Ma unistan, et sõidame Sinuga Pariisi ja jalutame aasadel ja lähesime Eiffeli torni, kus me näeme sinuga palju ilusaid kohti. Ilusat emadepäeva, kallis emme.

Laura Kunman

Kallis ema

Mulle meeldis see, kui Sa minu-ga Pärnus ujumas käisid. Mulle meeldiks see, kui Sa käiksid rohkem ratatrennis. Sa võiksid vähem öelda, et ma ei tohi toas süüa, ja seda, et ma pean voodid ära tegema! Ma tahan Aafrikasse ja Egiptusesse min-

na, sest seal on ju väga soe. Ja mulle meeldiks tõesti, kui Sa sünnitaksid mulle 50 venda ja kõigile paneks nimeks Ott! See oleks tõesti tore. Jah. See oleks nii tore, et ma sureksin ära. Sa oled tõesti tore ema.

Karl Velmet

Kallis ema!

Ma mõtlesin, et kirjutan täna Sulle. Kas tead, et mulle meeldis ükskord Sinuga kooki küpsetada. See kook maitses pärast meile kõigile, mäletad? Üks päev – üks kook. Aga mulle ei meeldinud, kui Sa minu peale karjusid. Kas Sa tead, Sa võik rohkem minuga õppida ja vähem töötada. Sa oled nii vähe kodus. Kas Sa mäletad seda korda, kui me käisime kohvikus? Me võiksime veel üks kord käia. Mulle meeldis see päev väga. Ma proovin Sulle kirjutada.

Janek Timmas

Minu ema

Täna ma kirjutan Sulle. Mulle meeldis, kui me sõitsime rongiga Keila Veekeskusse. Mulle meeldis Keilas, sest et mina olin seal esimest korda ja see oli väga hea koht. Mulle ei meeldi, kui sa ütled mulle, et lülita see arvuti välja või ma viskan selle aknast välja. Kallis ema! Ma tahaks, et me sõidaks rohkem välismaale ja et sa teeks mulle borši. Ema, ma ei taha, et sa minuga riidled. Veel ma ei tahaks, et sa teeks mulle tatraputru. Oleks parem, kui sa kirjutaks mulle ka.

Deniss Potapenko

Kallis ema!

Kas sa mäletad, kui me terve perega suusatasime? Ma tahan sulle öelda, et minu meelest sa sõidad päris hästi. Ema, sa oled kõige parem ema. Palun ole hea ka edaspidi!

Georg Huban

Kallis ema!

Täna ma kirjutan Sulle kirja. Kas Sa tead, mis mulle kõige rohkem meeldib? Mulle meeldib Sinuga palli mängida ja uisutamas käia. Sinuga on tore veel jalutamas käia ja piparkooke küpsetada. Siis ma saan kujukusid vormida. Mulle meeldib Sinuga ka Saaremaal käia. Siis saan ma käia Kuressaares ja Koimlas.

Paula Johanna Rõuk

Mulle ei meeldi, kui Sa minuga riidled. Riielda saan ma sellepärast, et minuga juhtub mingi väike õnnetus. Minu unistuseks on Sinuga käia Pariisis ja Pärnus veekeskuses. Ma luban, et olen edaspidi hea laps.

Martin Nurmsaar

Kallis ema!

Ema, ma otsustasin Sulle kirja kirjutada. Ma olen sinuga nii palju toredate teinud. Olen sinuga palju huvitavaid asju õppinud maade kohta. Sinu abil olen ma nii hästi joonistama õppinud.

Mina olen samas sinuga halvasti käitunud. Ma mõtlen sinust vahel halvasti. Ma tahaks su käest väga andeks paluda. Ema, ma sooviks sinuga rohkem reisida ja õppida sinuga erinevaid kultuure ja teiste maade ajalugusid. Ma tahaks sinuga käia rohkem lõbustusparkides, loomaaedades ja tsirkustes ja veel

Vembu-

Tembu maal. Ma unistan sinuga Itaaliasse minna. Ma tahaks sinuga minna Kreekasse ja Roomasse. Ma luban sulle, et ma kirjutan sulle iga emadepäev ja olen edaspidi tubli poiss.

Emil Ruubel

Kallis ema!

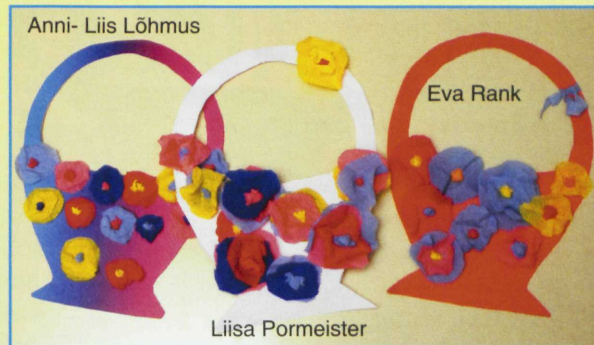
Täna ma otsustasin, kallis ema, kirjutada Sulle ühe ilusa kirja. Mulle meeldis see, kui käisime koos Vembu-Tembu maal. Mulle meeldis sellepärast, et seal olid allalaskmis kohad, kust maandusime otse vette. Seal oli nii lõbus, et mulle jääb see eluks ajaks meelde. Mulle meeldis ka see, kui me käisime poes ja Sul olid kõrged kontsad ning Sa kukkusid jää peal kõhuli. Mulle meeldib sinuga väga koos olla.

Elizabeth Berthel

Kallis emme!

Armas emme, ma kuulsin just eile, et Paulina saatis Sulle ühe kirja. Mina mõtlesin sama teha. Minu ja arvatavasti ka Sinu

elus on olnud palju toredate. On väga hea, kui keegi sind toetab. Sama teed ka Sina. Ma pean ka üles tunnistama, et ma olen üks paharet. Ühel õhtul pistsin ma kaltsiumi tabletid teleka taha. Mulle lihtsalt ei maitse need. Sa

otsisid neid igalt poolt, kuid sa ei leidnud. Mina tegin näo, et ei tea nendest tuhkagi. Nüüd palun ma sult andeks. Nüüd ma ütlen, mida Sa võiksid rohkem teha ja mida vähem. Ole rohkem minuga ja minu õdedega. Ma olen kindel, et see teeb meile kõigile rõõmu. Ma tänan sind kogu südamest, et oled mu elu vapustavalt heaks teinud. Sa oled kõige parem emme maailmas!

Steffi Pähn

Jaan Kunman

Liisa Pormeister

Raamat

Teater!
Mae Kivilo ja Epp Kubu
Valgus, 2004

Kas sa oled kunagi mõelnud kuidas ise teatrit teha? Või oled seda isegi järele proovinud? Siit raamatust leiad palju vajalikku teatri tegemiseks.

Raamat sobib viie-kuue kuni kaheteist aastastele lastele. Kindlasti on tähtis lugemisoskus. Raamatus on kõik väga selgelt ära seatatud. Nii et ma arvan, et ka väiksemad lapsed, kes juba lugeda oskavad, võivad sealt midagi täitsa üksi valmis meisterdada. Kuigi nukud ja muu etenduseks vajalik pudi-padi tuleks muidugi ilusam välja, kui mõni suurem inimene aitaks. Ma pole veel ise midagi järele proovinud ning ma ei või öelda, et see kõik välja tuleb, aga ma usun, et tuleb.

Õpetatakse tegema papist teatrit, korbis teatrit, nukuteatrit ja isegi tubateatrit. Veel on siin raamatus neli teemast kõrvalekaldumist, kus autor on kirjutanud oma lapsepõlvest ning ka see on päris huvitav. Tore, lõbus ja üpriski lihtne raamat. Soovitan kõigile! Isegi neile, kes seda juba lugenud on.

Kaarin Kivirähk,
10 aastat

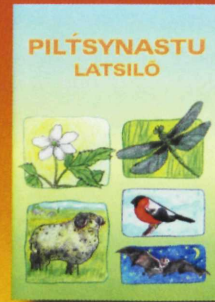
Raamat

Piltsõnastu latsilõ
Mariko Faster ja Anu Loigu
Võro Selts VKKF 2004

Harilikult on eesti lastel üks emakeel. Võru- ja Põlvamaa lastel on emakeeli kaks: eesti ja võru. Ega nad selle peale uhkeks ei lähe. Ainult kahju, et võru keelt kuulevad Võrumaa lapsed viimasel ajal vähe – keegi ei kõnele nendega. Tegelikult paljud emad-isad enam päris hästi ei oskagi seda.

Sellepärast on hakatud võru keelt raamatute abil õpetama. Ilmunud piltsõnastik sobib igas vanuses lastele ja vanematele võru keele sõnade õppi-

Mõnus raamat, lahe film

miseks. Vaatad muudkui sõnastiku pilte ja saad teada, misasjad on võru keeles tahr (aed) ja häll (kiik), mille poolest erinevad väits (nuga) ja tuuts (pussnuga), milline putukas on hainaritsik (rohutirts), kes on punnpaap (leevike), kas sitikad (mustsõstrad) kõlbavad süüa ning milline kehaosa on kindretsomp (põlveõnnal).

Piltsõnastik sobib eriti hästi vanemate pinnimiseks: "Miks sa ei tea, mida üks või teine sõna tähendab? Küsisin enne vanaema käest, tema küll teadis!"

Täheke

Täheke Balti raamatumessil

13.-15. aprillini toimub Tallinnas Saku Suurhallis rahvusvaheline Balti raamatumess. Sel aastal esimest korda osaleb messil ka Täheke. Tule sinagi messile kohtuma ajakirja autoritega! Esinevad sellised lastekirjanikud Jaan Rannap, Aino Pervik, Andrus Kivirähk, Jaanus Vaiksoo, Janno Põldma, Leelo Tungal ja Ott Arder. Uutest lastekirjanikest on kohal Kristiina Kass, Kerttu Soans, Wimberg ja Artur Jurin. Kohtumised toimuvad messi lastetoas või kohvikus. Mess on kõigile tasuta.

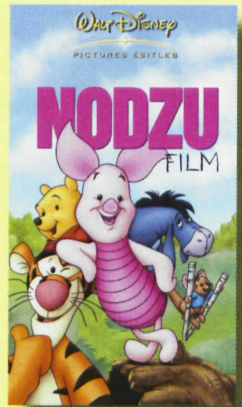
Video

Nodzu film
Piglet's Big Movie
Walt Disney /BDG 2003

Lõbus, armas, südamlük, vahepeal kurb, aga muidu hästi tore animafilm.

Mina küll arvasin enne, et jama film tuleb, aga ei. Kohe alguses sain aru, et film on tore – kuigi kurb. Notsu ise on peategelane, aga siiski näidatakse rohkem Karupoeg Puhhi, Jänest, Tiigrit, Iiahit, Kängut, Ruud ja teisi Saja Aakri Metsa elanikke. Nimelt kaob Notsu ära (meile muidugi näidatakse, kuidas asi tegelikult on) ja ta sõbrad hakkavad teda otsima. Nad leiavad Notsu majast tema joonistatud mälestuste raamatu ja hakkavad Notsut selle järgi otsima, ise samal ajal oma seiklusi meelde tuletades. Siis saavad nad aru, et hoopis Notsu, vaatamata oma väikesele kasvule, on kõigi seikluste kangelane. See lugu on väga lõbus, aga samas ka õpetlik. Peale selle on seal väga palju muusikat ja saab nalja kogu perele.

Hedo Hell Sinijärv, 11 aastat

Perekond rebased

Kust lapsed tulevad?

Pöial-Liisi

Lillepott

Voldi kergelt sisse kandilise lillepotti murdejooned. Keera alla ja liimi kinni allservad 1 ja 1. Liimi isekeskis kokku 2 ja

2 ning 3 ja 3. Liimi pott kokku küljelt 5. Liimi põhjatükid 4 ja 4 eelnevalt kokkuliimi tud osade külge. Kooluta poti kaarjaid servi väljapoole.

Tulbi vars ja lehed

Vaata skeemi A. Voldi täpselt kokku ja liimi kinni vars kuni sisselõigeteni otstes, 1 üle 2, mõlemad üle 3 ja kõik koos üle 4. Saad neljakordse tugeva varre.

Üleval liimi paarikaupa kokku 1 ja 3 ning 2 ja 4 ja pööra lahku, sinna peale tuleb õis.

Varre alumises osas liimi kokku 1 ja 3 ning 2 ja 4 ja painuta laiali. Nüüd tuleb hakata lehti ümber

varre seadma. Keera vart lehtede suunas, tee kerge murdejoon punktiiri kohal ja liimi vars kinni joone X juures, keera kõrvalolev leht kõige peale ja liimi kinni

märgitud kohal. Varrele kinnita veel üks väike leht. Aga varrepooled voldi joone kohalt tagasi ja liimi väike kaarjas ots varre külge, nii saab tugeva aluse.

Tulbi õielehed

Tulbi õielehed kooluta üles, vormi sõrmedega ja liimi õis varrele.

Pöial-Liisi

Lõika Pöial-Liisile ilusad juuksed, pööra need laubale. Keha liimi küljelt kinni, varbad painuta ette.

Tanu liimi kokku, servalehed pööra pisut üles.

Tanu kinnita pähe külgedelt, kuklasse liimi lehv.

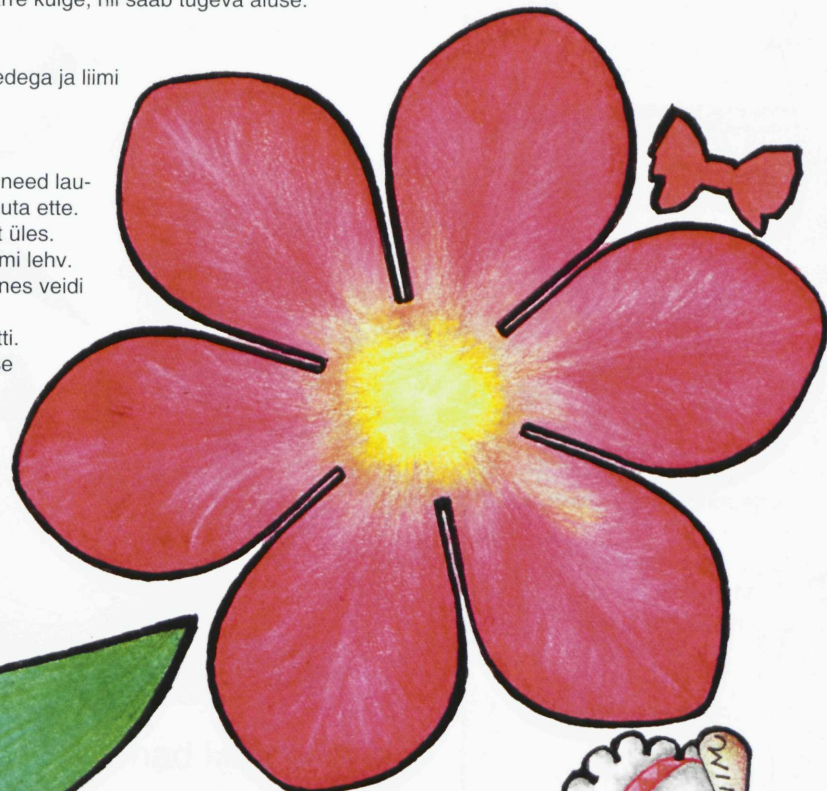
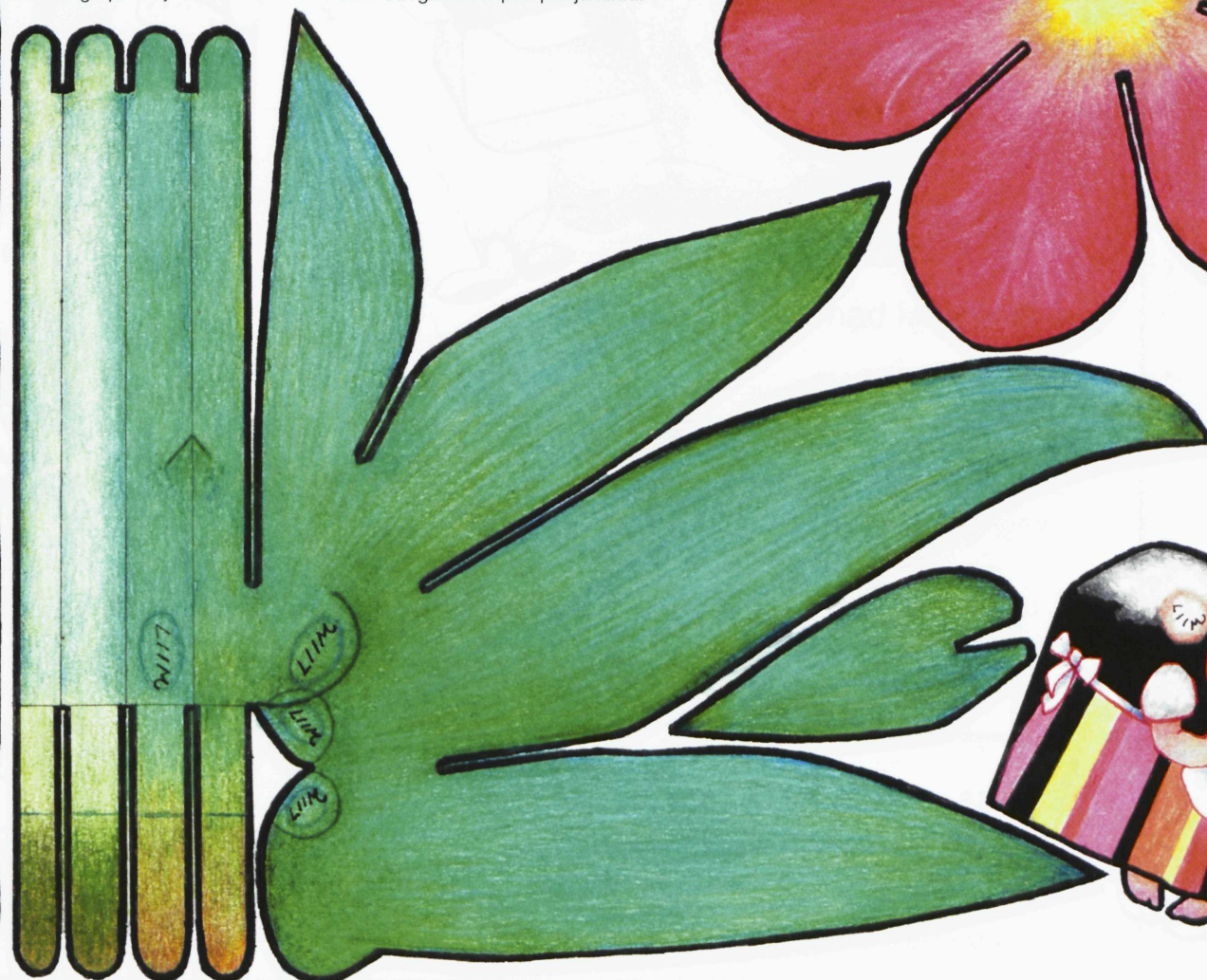
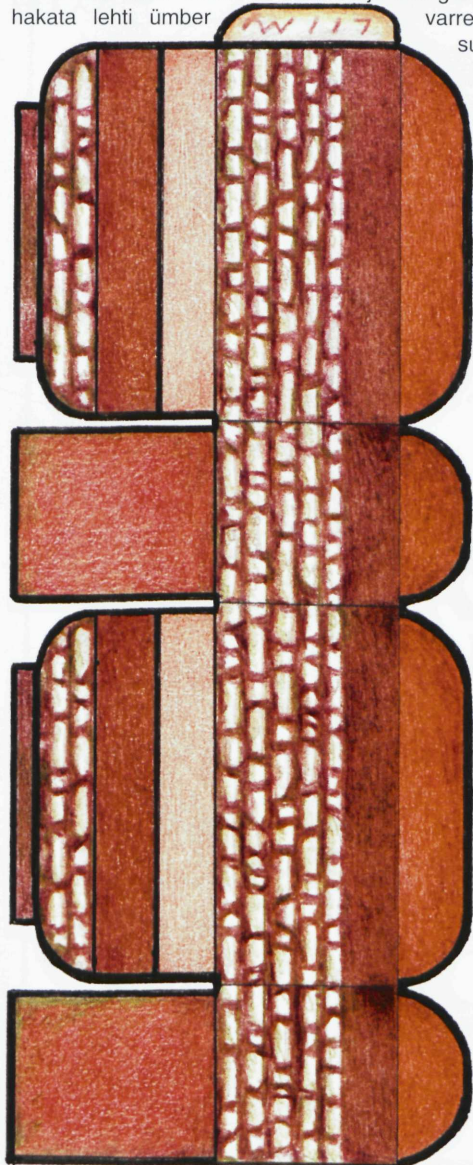
Nüüd kinnita Pöial-Liisi õie keskele, pannes veidi liimi varvaste alla.

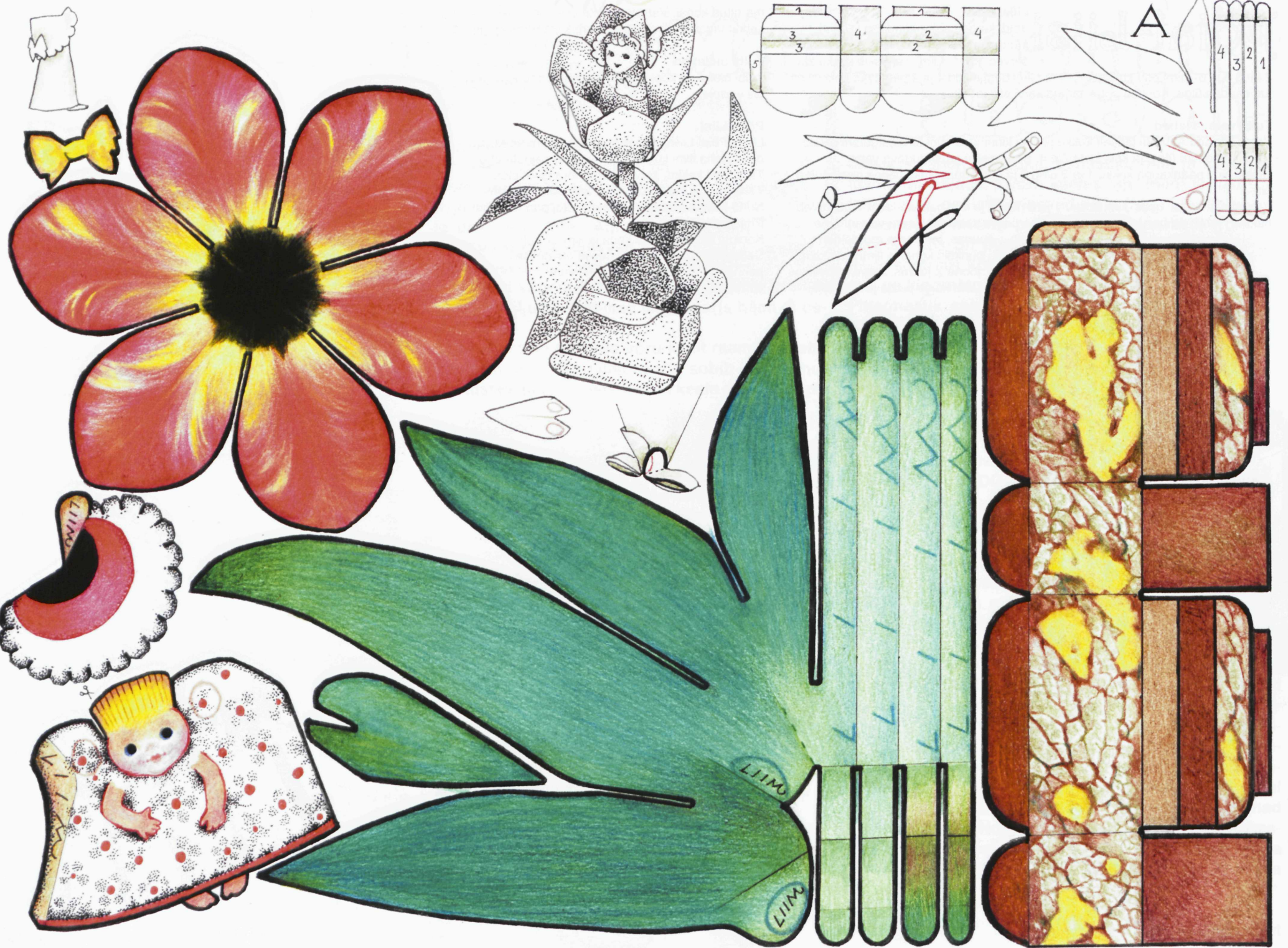
Kooluta lehti, et oleks kena ja liimi lill potti.

Selleks tuleb varre alumistesse otsatesse

panna liimi ja vajutada seejärel vars

sõrmedega vastu poti põhja kinni.

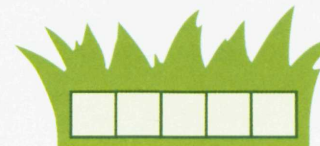
Leia samasugune jäätis nagu on tüdrukul!

Leia tükide asukohad klounidel!

Aita mesilasel leida tee õie juurde!

Kirjuta tigudel olevad tähed ruutudesse õiges järjekorras! Millised sõnad saad?

Joonistanud EPP MARGUSTE

Perioodika AS
Lasteajakiri

TÄHEKE

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@perioodika.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
Toimetaja
PRIIT LIIVISTE
Reklaam
ARTUR JURIN

Toimetuse telefon
6 463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6662535

**ESIKAANE
JONISTAS
HEIKI
ERNITS**

Liisa-Lotte

Jaanisoo on 8-aastane Tallinna tüdruk, kelle lemmikloomaks on lontkõrv-lõvilakk-

kääbusküülik Kella. Kuidas ta aga sellise looma endale sai?

“Me tahtsime jõuluvana käest ühte jänest. Olime kaks aastat taga-

Kui Kella ohtu tunneb, peidab ta end meelsasti mõne heinakuhja varju ja arvab siis, et on nähtamatu.

Fotod: RAIVO TIIKMAA

si jõulude ajal vanaisa juures. Äkki käis uksekell. Ukse taga oli kott, kus muude kingituste kõrval ka kaks väikest jänkut. Panime neile nimeks Bella ja Stella. Esimesel ööl tegid jänkud nii palju mürglit, et puur liikus lausa mööda tuba ringi. Siis andsime Bella teise peresse, sest kahe jänese pidamine oleks olnud liiga raske.

Aga Stella nimi ei jäänud mulle üldse meelde ja lõpuks sai jänku nimeks Kella, sest nii ma olin hakanud teda kutsuma,” räägib Liisa-Lotte.

Päeval on Kella puur kogu aeg lahti, et ta saaks vabalt ringi liikuda. Aga ööseks tuleb puuriuks kinni panna, et jänkupoiss igavusest pahandusi tegema ei hakkaks. Hommikul lastakse

Küülik, elav ära

PE^B₂ 54 2004, 5

disse. Kella hakkab ta nägu lakkuma ja tüdruk ärkabki üles.

Õue viiakse Kella ka tavaliselt puuriga. Alguses käis Liisa-Lotte temaga ka rihma otsas jalutamas, aga Kella näris üsna kiiresti rihma katki, sest talle rihmad ei meeldinud.

Leppneemes, kuhu Liisa-Lotte pere maja ehitab, käib ta ka aias ringi. Juhul kui mõnda kassi või koera läheduses ei ole, sest neid kardab ta pööraselt. Kui jänku midagi kardab, siis ta hakkab põntsutama. See käib nii, et ta lükkab ühe tagumise käpa üles õhku ja laseb selle siis alla kukkuda. Aga kui oht päris ligidale jõuab, siis jookseb ta mõne heinahunniku juurde, kaevab ennast natuke heina sisse ja arvab siis, et on nähtamatu.

Kella armastab igasuguseid juhtmeid närida. Ta on läbi närinud nii elektriküünalde juhtme ja jõululaupäeval isegi külmkapijuhtme. Telekapuldi nupud on ta samuti ära närinud.

Juhtmete kõrvale sööb Kella õuna, banaani, porgandit, heina ja jänesetoiu. Banaani on tal keerulisem süüa, sest see on pehme ja jääb jänese hammaste külge kinni. Aga Kella lemmiktoit on šokolaad! Seda ei tohi talle tihti anda, kuid ega ta seda väga palju ei taha ka - ühest ruudukesest saab jänkupoiss isu täis.

Väga palju hoolet küülik ei vaja. Umbes iga kolme kuu tagant tuleb lõigata Kella küüsi, hambad kuluvad enamasti ise piisavalt lühikeseks. Kammimine tal aga ei meeldi ja kui ta kevadel ja sügisel karva ajab, siis on seda nii palju, et suured udemed lendavad mööda korterit ringi.

Liisa-Lotte süles on jänkupoiss rahulik, aga maapinnal peab tema püüdmiseks õige kiireid liigutusi tegema.

Kella puurist välja ja siis jookseb ta Liisa-Lotte tuppa. Kui Liisa-Lotte ei viitsi äratuskella peale kohe üles ärgata, paneb ema talle Kella voo-

PRIIT LIIVISTE

HIND 15 KROONI

ISSN 0134-2266

